
W E SRODĘ DNIA 25. STYCZNIA 1804.

Z Wiednia d. 18. Stycznia.

J. C. K. M. raczył książęco-meklenburskiego radcę, i szwedzkiego orderu Wazy kawalera, Jerzego Fryderyka Wehra, przez wzgląd na jego chwalebne przyniosy, któremi się przez różne literackie traktaty w uczonej świecie w sławił, i honor członka wielu najpierwszych niemieckich i innych towarzystw pozyskał, do godności ślachestwa królowego z całym jego potomstwem nasyłaskawie wynieść.

Z Petersburga d. 27. Grudnia.

Hrabia Siewers, który dawniej jako naczelnik wodney komunikacyi ważne położył zasługi, i na ostatnim grodzińskim seymie był ambassadorem, jest tu spodziewany i ma wziąć znowu w służbę.

Tucysze tury przestaly od 5 dni dawac reprezentacyi dla wielkiego mrozu, który nagie chwycił i zawsze jest przeszło 20 stopni podług termometru Reaumura.

D. 24 były udworu z wielką okazałością urodziny Imperatora Jmć obchodzone, na które było także ciasto dyplomatyczne zaproszone, damy były w ubiorze stanu, a zakończyły się wieczorem teatralną reprezentacją &c. w ereniarzu.

Przez własnoręczny Imperatorski ukaz pod d. 30 Listopada jest nakazano, ażeby maltańskich kawalerów, jeżeli chcą w cywilną wniysdź służbę, a nie mają wyższego stopnia, przyjęto w stopniu kolegiatnego registratora. Jest to najniższy czyli 14tey klasy oficerski stopień, to jest chorążego.

Wyszły ze służby generał leitaunt Dunin jest senatorem mianowany.

Z Sztokholmu d. 3. Stycznia.

Na aukcyi u P. Suthera przedane tu zostały nader piękne popiersia bronzowe, wystawiające Karola V., Rudolfa II. i jego małżonkę, i bardzo kosztowna szafa z obrazami, które w czasie 30 letniej wojny Szwedzi z zamku pragskiego uwieźli. Zapewniają, iż C. K. poseł, hrabia Lodron, który jest wielkim przyacielem i znającym się na pięknych sztukach, zakupił te przedziwne zabytki dla swego dworu.

Xiążę Jabłonowski, który od niejakiego czasu bawi w Szwecyi i przedsięwziął podróż do Dalekarlii, znowu tu powrocił.

Wczoray przywdział dwor na 14 dni żałobę po zmarłym Xciu Modeńskim.

Na miejsce barona Ramel, który został guwernerem następcy tronu, postąpił nadwor-

ny marszałek P. Piper na prezydenta i nadwornego intendenta.

Od granic Rosji d. 2. Stycznia.

Niektóre rosyjskie porty na czarnem morzu zostały wojeńnemi portami ogłoszone.

Przez Imperatorski ukaz P. Jozef Marya Roversi został generalnym konsulem portugalskim w Petersburgu i innych rosyjskich portach uznanym.

Stawny krolewiecki uczoney i professor Kant, znajducie się w tak bolesnym stanie zdrowia, że Boga o śmierć prosi.

Z Bruxelli d. 6. Stycznia.

Marsz woysk nad brzegi nie ustaje pomimo ustawicznych deszczow. Ku końcu tego miesiąca musi być 3 mill. porcyi sucharów wygotowanych, które już od 2 miesięcy pieką. Około środka t. m. nadejdzie włoski legion do Dunkierki. Angielskie okręty zostały przez burze od naszych brzegow oddalone.

Z Hagi d. 7. Stycznia.

Podług listow z Flesingi jeszcze tam pierwszy konsul, którego niebawnie oczekują, nie przybył. Francuzki jenerał Monnet wysłał stamtąd i przybywają do niego prawie codziennie gońcy z Paryża i Hagi. Nasz admirał Verhuel, który flotyllą dowodzić będzie, wyjeżdża na przeciw pierwszego konsula do Brugie, zawiesił on w Flesindze, gdzie do 350 statkow jest zgromadzonych, swoją banderę na bawaskim płaskim statku.

Powracające z Hanoweru przez naszą Rzeplę 3 półbrygady francuzkie idą do Zelandyi, i będą należeć do wyprawy przeciw Anglii. Jak tylko tam staną, zaraz na okręty w Rammekens i Flesindze wsiądą dla przyzwyczajenia się do wody. Na każdym statku pomieścić się może 25 do 30 ludzi. Liczbę francuzkich woysk, mających się zaambarkowac, które spieszą z różnych okolic do Zelandyi ściągniono, podają do 15,000 ludzi. Z

bawaskich woysk żadnych jeszcze na okręty w Zelandyi nie używają, zaczęm domyśleć się trzeba, że nasze 9000 ludzi do wyprawy przeznaczone, z Texlu z admirałem de Winter wyptują.

Zięć francuzkiego ambassadora hrabia Sparre, należy jako półkownik dragonii do wyprawy przeciw Anglii; w tych dniach dla obowiązku swej służby nie mógł być na chrzcinach syna przytomny, którego mu w tych dniach małżonka powita.

Dyrektoryat wydał wyrok względem ieńców, którzy się w nieprzyjacielską niewolę dostaną. Tych, którzy niepotrafią okazać, że się przyzwocie przed poymaniem sprawowali, czeka oddalenie ze służby, ponizenie w stopniu i t. d. Żołnierze poymani, mają być innemi zastąpieni, wdowy zbiegow żadnego nie doznają wsparcia i t. d.

Z Warszawy d. 15. Stycznia.

W opisie ostatniego publicznego posiedzenia towarzystwa przyjaciół nauk, wspomnieliśmy o Słowniku języka Polskiego, przez Pana Linde już dokończonym. Światły ten i pracowity mąż znajducie się teraz w Warszawie, i od Prześwietney tuteyszey kamery, ma sobie poruczony urząd dyrektora, w nowo tu ustanowionym Gimnasiun. — Jak zaś mile wspomniona praca jego, przyjęta była w Petersburgu, świadczy następny list z tamtąd, pisany do niego przez Xcia Adama Czartoryskiego.

” Otrzymawszy prospekt nowego słownika Słowiańskiego, który WP. podać do druku zamysłasz, komunikowałem go braćmiemu Zawadowskiemu ministrowi edukacyi publicznej. JW. hrabia przetożył go N. Panu i Jego Imperatorska Mość, przez wzgląd na dobro mogące wyniknąć z dzieła tego dla językow Słowiańskich; zważywszy przytym trudy i prace, takich podobne przedsięwzię-

cie wymaga; raczył dla zachęcenia W.P. przeznaczyć mu sumę pięciuset ezer: zło: którą hrabia Zawadowski oddał mi, i którą podług przyłączonego tu wexlu odbierzesz. Życzycoby wypadało, aby słownik ten, był również zupełnym dla wszystkich języków Słowiańskich, i tak nim jest dla jednego i żeby na wzór słownika akademii francuzkiej, łączył do oznaczenia źródłostownego, dokładną i rzadziwą defynicyą każdego wyrazu; lecz praca podobna, byłaby zbyt obszerną dla jednej osoby, a dzieło W.Pana takie i kim jest, wielką przynieść korzyść i utworzyć drogę innym pisarzom, którzy postępując w ślady jego, zechcą go uzupełnić i doprowadzić do najwyższego stopnia doskonałości. Jestem z najwyższymi szacunkiem &c. W Petersburgu dnia 12 Listopada 1803.

Podpis: *Xię Adam Czartoryski.*

Z Amsterdamu d. 7. Stycznia.

W zakończonym do piero roku zawinęto tu 690 okrętów, zatem mniej o 853 niżeli w 1802.

Na wysokości Texlu angielska fregata zabrała d. 27 Grudnia rybacką łódź hollenderską i potem ją s. aliła. Czterech ludzi uwolnili Anglicy, a 3 zabrali jako jeńców. Dla zapobieżenia nadal podobnem zdrożnościom, uczynione zostały przełożenia admirałowi Kentowi

Przez ostatnią burzą popadło także wiele okrętów pod naszemi brzegami nieszczęściu. Przy Ameland rozbił się statek z żytem, juchtami &c., o którym rozumiano, że jest do Antony przeznaczony.

Rzeki w naszym kraiu przy terażniejszej rozcięży bardzo wezbrały; szczęście przynajmniej, że kry nie masz.

Na wyspie Ameland zwolniała zaraza: najkutaeczniejszym przeciw niej lekarstwem

było kładzenie kwasem soli morskicy, którego tańteysi lekarze, według sposobu si. wnego Morveiu używali. W którymkolwiek domu znajdował się chory, a używano tego sposobu, nikt więcej się nie zaraził.

Admirał Verhuel dawid d. 2 Stycznia dla francuzkich i hatawskich officyerów w Flesindze wielki obiad, pod czas którego spełniano zdrowia szczęśliwego udatnia się wyprawy przy wystrzałach z armat.

Od roku 1788 płacą Hollendrzy po 33 $\frac{1}{2}$ od sta od swoich majątkow, a po 33 $\frac{1}{2}$ od dochodow rocznych.

W haskiej gazecie czytamy pod artykułem z Paryża: " Minister zagranicznych związkow po odebraniu depeszy d. 1 Stycznia od francuzkiego ambasadora w Wiedniu, wysłał gońca do pierwszego konsula. Przed odejściem atoli tego gońca uważano, że minister nasz długo rozniawiał z pruskim postem. Bieg gońcow jest teraz daleko częstszy, niżeli był pod czas największych negocyacyy."

Z Karlsruhe d. 6. Stycznia.

Uczona gazeta getyngska ogłosiła w ostatnim mieściacu artykuł następujący, czyniacy zaszczyt naszemu współ-bywateľowi: " Klasy matematyczna królewskiego towarzystwa umiejętności wyznaczyła nagrodę na odpowiedź aż do Listopada 1803. *Jakie są doświadczenia o własności rożn. h kruszcow, drzew, węgli, ziemi, cieczy &c. mogących się w każdym momencie od promieni słońca zapalić, i okazanie porównań matematycznie z takowych doświadczeń wypróbowanych?* Towarzystwo odebrało między innemi jedno pismo z napisem: *Homo natura minister & interpres*, i poznano zaraz, że objeće w nim zarówno trudne jak kosztowne doświadczenia, pochodzą od fizyka rozumnego i czynnego, który oddzielając doświadczenia użyteczne i oczewiste od wątpliwych i oko-

licznościami nieftwierdzonych, wskazując narzędzia, przezorność i sposoby jakich użył w swoich doświadczeniach, zupełnie odpowiedział życzeniom towarzystwa. Te doświadczenia i ich wypadki mogą nadto ułatwić naukę o świetle i kolorach, o których jeszcze nie mamy żadnych doświadczeń. Pokazują w własnościach ciał, mogących się od promieni słońca zapalić, związki uderzające i niespodziewane, które warte są największego zastanowienia uczonych. Towarzystwo osądziło więc iednomyślnie, że autor tego pisma zasłużył zupełnie na wyznaczoną nagrodę 50 czer. zł. przystąpiło do otworzenia zapieczętowanego tego nazwiska, w przytomności następcy Elektorstwa bawarskiego, i dowiedziało się, że Karol Wilhelm Bœckmann, profesor fizyki w Karlsruhe, znany już w uczonym świecie z wielu innych użytecznych pism, był tego autorem. Na następnym posiedzeniu przyjęto też towarzystwo profesora Bœckmann, na dowod szczególniejszey dla niego przychylności, za swego członka.

Z Paryża d. 4. Stycznia

Z Boulogne odbieramy wiadomość pod d. 31 Grudnia: " Pierwszy konsul przybył dziś rano o godzinie 2 do Etaples. Zapewne tu jeszcze dziś ziedzie. Zamyślamy wsiadać na konie dla tego przyjęcia. Od dwóch dni tak mocny wiatr wiele, iż zapewne Anglikow opuści ochota bawienia na morzu. Wicher, który tak wiele szkod w Paryżu narobił, nie dał się tu czuć. Roboty idą w naszym porcie z niestęchanym pospłechem; przytomność Igo konsula przywiedzie nie podobne rzeczy do skutku. Armatnie łodzie znajduią się już w nowym korycie, gdzie od wszelkich przygod są zabezpieczone „

Podług późniejszych doniesień, pierwszy

konsul znalazował się już w dniu nowego roku w Boulogne.

Ostatnia burza w Bordeaux w pędziła duński okręt i winem ładowny statek na piasek; nikt iednak z ludzi niezginął. W Angers poczynił wicher wielkie szkody, wiele poobalał domow, i ulice były gruzami i dachowką zawalone. Dwa zbożem ładowne statki zatopiły się w porcie Ligny; później wyratowane przecię ieden z wielką pracą. Poblizkie okolice poniosły także wielkie szkody od wichru w drzewach i budynkach. Niektórzy utrzymują, iż tam dało się czuć o godzinie 7 z rana trzęsienie ziemi.— W Nancie spędziła burza iedne na drugie statki i kilka pomniejszych zatoneło, — Przy Antwerpii była Skalda bardzo burzliwą.

Lareyniere wydał drugą edycyą pomnożoną i poprawioną swego kalendarzyka dla żartowaw. W przedmowie wyraża, iż wdzięczność i uszanowanie zniewoliły go przypisać drugą edycyą, tak użytecznego dla ludzkości dzieła, P. d'Aigrefeuille, ale skromność iego nie dozwoliła mu przyjąć tego przypisu,

D. 30 Grudnia postrzeżono z Granville, że angielski wojenny okręt rozbił się przy wyspach Chansoy, które około 4 mil są od tego miejsca odległe. Dowodzący w tamtejszey twierdzy i porcie jenerał van Freland kazał oddziałowi żołnierzy z 100 ludzi, i 5 celnikom, do których przyłączyło się wiele mieszkańców z ochoty, wsiadź na okręty, W południe wy płynęła ta mała armia i o godzinie 2 przybyła do wysp. Zaledwo wysiadła na ląd, aż przybywa angielska penisza, zaczęta się walka, i po kilku minutach odporu poddaie się lud angielski w niewolę. Rozbity angielski okręt był piękny bryg o 10 osnaśto funtowych woździerzach i 2 dwunaśto funtowych armatach. Zabrano 37 ięncow, Było

na tym statku 42 ludzi, ale 5 popłynęło na bądzie kontra admirał Gautbeaune; lecz Anglicy krążą jeszcze ciągle około Tulonu. Zdiąwszy armaty i inne sprzęty spalono statek, ponieważ był bardzo uszkodzony, i obawiano się, aby Anglicy w większej sile nie przybyli mu na pomoc. Angielski kapitan Thomas jest w tej potyczce raniony.

W Bruzelli został, podług tutejszych pism, nieaki Heger, który się wirtemberskim radcą mienił, z swoim spółnikiem za podstępne bankructwo, na stanie publiczne u pręgiarza i sześć latnie kaidany skazany.

Niektórzy wnoszą z terażniejszey podróży Igo konsula do Boulogne, że wylądowanie do Anglii, zwłaszcza że angielskie okręty przez burzę od naszych brzegów oddaleni zostały, natychmiast nakłapi; inni znowu powątpiewają o tem z wielu przyczyn.

Z Bordeaux donoszą, że armia nad granicą Hiszpanii, pod jenerałem Augereau, inne odebrała przeznaczenie, i już marsz rozpoczęła.

Telegrafy paryzki, St. Omer, Dunkierski i Boulogne korespondują często z sobą.

Z Kadyxu wysłano 1200 żołnierzy do Vera Crux.

Dla oznaczenia dokładnie gruntowego podatku będą w krotce w całej Rzplitey grunta rozmiarzone.

Minister wewnętrzny Chaptal został obrany kandydatem do senatu od departamentu Herault.

Po długich deszczach chwycił dziś mroz. Aktorowie francuzkiego teatru dadzą na żądanie Igo konsula reprezentacją *Świętoszka* przez Mollera, w strojach za Ludwika XIV. używanych.

Wyprawą w Tulonie uzbroioną, do której zgromadzono lądowe woyska, dowodzić

będzie kontra admirał Gautbeaune; lecz Anglicy krążą jeszcze ciągle około Tulonu.

Rząd batawski posłał do Ferolu rozkaz, ażeby będący tam hollenderski liniowy okręt Olden Barneweld, z tamteyszą francuzką eskadrą złączył się, której przeznaczenie w krotce przestanie być tajemnicą.

W narodowym kalendarzyku znajduie się wyrażona liczba znajdujących się teraz przy rządzie francuzkim: upoważnionych zagranicznych ministrów, iako to: 6 ambassadorow: Cesarski (Hrabia Kobenzl), batawski (Ob. Schimmelpennink), hiszpański (odwołany teraz kawaler Azzara), papiezki legat (kardynał Kaprara), neapolitański (Margrabia de Gallo), i turecki (Mohamed Sayda Haled Effendi); 7 nadzwyczajnych posłow: pruski (margrabia Luchefini), szwedzki baron Ehrensward, portugalski (magr. de Souza), duński (baron Dreyer), elektorsko-bawarski (P. Cetto), helwecki (Ob. Maillardoz), i lugański (Ob. Beluomini); 11 pełnomocnych ministrów: rossyjski (hrabia Markow, który później jest odwołany), amerykańskich stanow (P. Levingston), arcykanclerski (hrabia Beust), elektorsko-saski (hrabia Bünau), elektorsko-badeński (baron Dilberg), elektorsko-wirtembarski (baron Heube), elektorsko-heski (P. Malsburg), hesen-darmstadtzki (baron Papenheim), etruski (P. Serristori), liguryjski (Ob. Frerrei) i W. Mistrza Maltańskiego (P. Ferreté). Agenci i sprawujący interesa nie są wymienieni.

Znajdujący się przy obcych rządach francuzcy ministrowie podzieleni są w tymże kalendarzyku na następujące klasy: 1) Ambassadorsowie, których jest 5, iako to: Champagny w Wiedniu, Semonville przy batawskiej Rzplitey, Beurnonville w Madrycie, Brune w Konstantynopolu, i Alquier w Neapolu; 2) Nadzwyczajni poslowie; tych tylko 3: jener-

rał Hédouville w Petersburgu, Obi Laforet w Berlinie, i jenerał Lannes w Lizbonie; 3) pełnomocni ministrowie w liczbie 12tu Bourgoing przy szwedzkiej dworze, Daguelleau przy duńskim, Clarke przy ceruskiej, Visi przy belweckiej Rzepltey, Siliceth przy liguryjskiej, Reinhard przy cyrkuie niższej Saxonii, kardynał Fasch przy Stolicy S., Otto przy Elektorze Bawarskim, Bignon przy Heskim, Rochefoucault przy Saskim, Didelot przy Wirtemberskim, Aeriau Lezay przy Salzburskim; 4) Sprawuiący interesa w liczbie 6ciu: Bacher przy seymie rzeskim, Maffias przy szwabskim cyrkuie, Helflinger przy Landgracie Darmstadzkiej, Pichon przy amerykańskich stanach, Derville-Malechard przy Rzepltey lukańskiej, a Chateaubriant przy walezyskiej; 5) rezydent ieden Hirsinger w Frankfurcie nad Menem.

P. Delaland ogłosił w jednym dzienniku następujący artykuł pod tytułem: *Nekrologiia 18go wieku*: "O takuiąc straty roku 1799. nie spodziewała się Europa utracić w roku 1800 Panią Helwetius, Deguines, Forbonais, Lheritier, Giberta, Legrant d'Auffi, Antoniego Korilla, Catli, Louis, Gavimieres; ale jeżeli w ostatnim roku 18go wieku znikło wiele ludzi sławnych, tedy w 3 dopiero latach wieku 19go więcej daleko znakomitych mężów różnego rodzaju żałuje filozof straty dla ludzkości, którzy ją swemi zaszczycałi talentami. Rzuńmy, iż to porównanie dobrze będzie widziane; wystawia one uwagi moralne i zwraca myśl ku sposobom, jakby tę wyngrodzić. W roku 1801 umarł Dolomieu, Bauchamp, Darcet, Cousin, Ramsden, Vauvilliers, Dumoultier, Fonouillot, Mozard, Rivrol, Antoine, Lawater. W roku 1802 Xie Henryk Pruski, Pani Boccage, Pani Viot, Cambaceres stryy 2go konsula, jenerał Le Clerk, Sartine, Mole, Panna Arnoux. W

roku 1803 Arbogast, Lesage, Silvain Marchal, Jenerał, Dwidle Roy, Richard, Prier, Guinée, Fortis, Catli, Devaisne, Loharpe, St. Lambert, Klopstock, Aferi, Caraccioli, Turben, Gautherot, La Cos, Senac de Meilham, Panna Clairon, Panna Dumesnil. Przydaymy do tego Króla Euskiego, kardynała Rohana i Touffant-Louverture, chociaż nie wchodzą do naszego planu.,"

Z Strazburga d. 5. Stycznia.

Tuteysza gazeta umiezcza z Paryża: "W tuteyszych pismach czytamy wiadomość z Niemiec, że hrabia Kobenzl miał, niela wcho oświadczyć ministrom obu wojuiących mocarstw, iż jeżeliby ich rządy przyięty postędnictwo J. C. K. M., tedy podanyby in postępn zgody, na który pewnieby przystaly. — Oskłonności Francyi do ustuchania głosu zgody wcale nie wątpimy; ale dla Anglii, nigdy nie pozwoli na jakiegokolwiek onary, chyba, żeby wyładowanie nastąpiło, które czy w wielkich czy w prywatnych sprawach koniecznie są potrzebne do zbliżenia do siebie stron poróżnionych. Zresztą zachędzają teraz między Austryją i Francją negocy cyje względem rzeskiego rycerstwa i t. t.,"

Od Menu d. 7. Stycznia.

Profesor Sontew wifreyburgu w Byszgowił okazył w wydanej niedawno swoim piśmie, iż zakon Maltański nie tylko, że nie jest potrzebnym, ale i szkodliwym. Do zakonowej kasy w Malcie wchodzi z Niemiec rocznie 170,000 ryń. Proponuje więc, aby ten zakon znieść, a jego dobra i dochody obrócić na założenie nowych plebanty, na polepszenie edukacyi i inne religijne zakłady.

Elektor Badański zapewnił na zawsze miasto Karlsruhe, że będzie stolicą, przez akte przez siebie i następcę podpisany. Magistrat i mieszczanie złożyli zato Elektorowi przez de-

putacją d. 20 Grudnia uroczyście podziękowanie.

Zmarłemu Herderowi wystawiony będzie w Weymarze marmurowy pomnik, do którego sławny snycerz Tieck zrobi popiersie i płaskorzeźbę.

Zmarły Xżę Meinnges rodził się d. 4 Lutego 1761 w Frankfurcie, które miało trzymać go do chrztu.

W Auszburgu tak jest powietrze ciepłe, że wierzby zaczęły się już rozwijać. Przeciwnie we Włoszech, osobliwie w rzymskim i tokańskim, niepamiętają od dawna tak ciągłych deszczów jak w tym roku.

Z Fryburga d. 31. Grudnia.

Baron Crumpfen C.K. minister pojechał d. 29 z rana do Berna, z taką samą eskortą z jaką tu przybył, i wystrzale z armat,

Jutro z rana, jako w dzień nowego roku zjadą się kończący urzędowanie landman Afry i zaczynający Watterwill w St. Ginn dla oddania aktu pośrednictwa, to jest konstytucyi i innych archiwów, które przenoszą do nowego dyrektoryalnego miasta.

Kongres handlowy, który się zebrał w Arau, rozszedł się 24 t. m. Ułożył niektóre uwagi względem położenia i poprawy handlu szwajcarskiego i przestał ich przez deputacyą landmanowi Szwajcaryi.

Teraz zaczynają formować nowe regimenty szwajcarskie, które weydu w służbę Rzpltey francuzkiej. Listę kandydatów na officyerów przez różne kantonowe rządy podanych, przestał już landman do Paryża.

Z Ratyzbony d. 3. Stycznia.

Hrabia Markow przybył d. 31 Grudnia, a nazajutrz pojechał w dalszą podróż do Wiednia.

W dzień nowego roku poseł dyrektoryalny baron Albini udał się z zwyczajną okazalnością do 1go komisarza J.C.K. Mości

z powińszowaniem. Tegoż dnia była wielka schadzka u arcykanclerza.

W przeszłym tygodniu przybył tu baron Normann, minister stanu Elektora Wirtemberskiego, i zabawiwszy kilka dni powrócił do Stuttgartu. Zdaje się, że bytność tego ministra ściąga się do interessów stanu rycerskiego kantonu Kraichgau, który, jak mówią, otrzymał od Elektora oddział wojska, który go przeciw wszelkim obcym zamachom wspierać będzie. Elektor Jnc miał także oświadczyć, iż wniósł tych wojsk ma jedynie za cel bezpieczeństwo cyrkułu.

Z Medyolanu d. 26. Grudnia.

Onegdaj przybył tu Ob. Lambertenghi z Paryża, który tam blisko 2 lata przy pierwszym konsulu, a naszey Rzepltey prezydencie, jako radca prawodawczy bawił. Przybył tu także od armii neapolitańskiej nasz dywizyjny generał Lechi.

W tych dniach ogłoszono nową taryfę celną od wchodzących, wychodzących i przechodzących przez naszą Rzeplą towarów.

Wojskowa kommissya dla prawego brzegu rzeki Po, skazała wielu urzędników cywilnych i wojskowych na różne kary za oszukankstwa lub opieszalność w wykonaniu ustawy względem popisu wojskowego.

Dowiadujemy się z Madrytu, iż rząd hiszpański zakłada nowy port pod brzegami śródziemnego morza, który będzie mógł bezpiecznie i wygodnie 20 liniowych okrętów w sobie pomieścić.

Rozmaite Wiadomości.

Gazety angielskie zawierają następującą wiadomość, dosyć ciekawą z Indyow: Rozmnożenie się niezmierne tygrysów w Betgalu, w przeciągu lat kilku, sprawiło koniecznem polowanie na te drapieżne zwierzęta. Gły się na nie wyjeżdza, strzelcy siedzą w domku

umocowanym na grzbiecie słońca i biorą z sobą jeszcze dobrze sprawnych psów. Słoń dzwigający 5 do 6 ludzi, idzie za psami polki nie zwietrzy tygrysa; a zwietrzy go chociaż w wielkiej odległości, dla subtelnego węchu, którym go udarowało przyrodzenie. — Im się bardziej zbliża do tygrysa, tym ostroniej podniesioną trzyma trąbę, aby iey nieprzyjacieli schwyć nie mogli. Na ten znak strzelcy gotują flinty, psy lecą na tygrysa, który iak tylko zoczy słońca, sława, otwiera paszczkę, pazury pokazuje i uważa ryjąc straszliwie na każde peruszenie swego nieprzyjaciela. Słoń tymczasem do samego zbliża się tygrysa, strzelcy dają ognia do niego. Jeżeli nie zaraz padnie, słoń potrywa go trąbą swoją i wyrzuciwszy w górę, depce go ogromnymi swemi nogami. Polowanie to tak jest bezpieczne i zabawne, przez rozmaity gatunek walczących, iż dany nawet angielskie rozrywkę w tem mają i iadą bez najmniejszej obawy na zwalenie tygrysów.

Czemu tak mocno powstają w mowie i pismach przeciw kobietom, które się szcześniejszymi talentami dyspensują? Chęć słowo na ich usprawiedliwienie powiedzcie.

Prawda, iż podobne kobiety zle się czasem nadaia do ohywarelskiego i domowego życia; często stają się w tym razie nie kobietami; lecz nie wszystkie. — Lubo wysokie nauki nie konieczne są potrzebne płci piękney, lubo rozumny człowiek nie konieczne ich po niey wynaga, pewną iednak jest rzeczą, iż słuszny człowiek oddać musi sprawiedliwość kobietom, które do wdziękow i zalet swoich łączą naukę i wysokie talenta, i chętnie im przebaczy, że się wdarły w kres męszczyzny. — Zdaie mi się, iż odkryłem prawdziwą przyczynę powstawania przeciw kobietom, a ta jest w ograniczeniu i niewiadomości wielu mę-

czyzn i młodzikow, którzy obok oświeconey kobiety tak się niłczemni, miękkiemi i nieokrzesanemi wydaia, że ta ich zawstydzia; nie znajduia u niey tych zalet rozumu i dowcipu, iakie znajduia u kobiet, bawiących się iedynie balami, komedya, stroiem, modą, intrygami miłosnemi, romansami i t. d. — Bądźmy sprawiedliwemi względem kobiet, poważaymy ich więcey nizeli cacko; pozwalaymy świecić się tem kilku uczonem lub dowcipnem gwiazdom, a w ręście i próżnem, (ieżeli niemi bydz mogą.) Szanuycie kobiety wy nawet z Tytusowemi głowami, którzy iuż przez to samo okaziecie waszą nicosc; kobieta iedna może nadadz potrzebuy kształt mężczyźnie; ona iedna potrafi uczonego ochronić od pedantyzmu i surowosci; iey rozmowa wyrowna naylepszemu klasykowi; iey delikatność, harmoniczna postawa nadaie nie zgrabnemu mężczyźnie piękny kształt; iey westalski ogień ogrzewa iego dzielnego ducha, tak iż do dobrego które działa, przydaie powabow piękności. — Wy celniący w narodzie męzowie uderzcie się w piersi, ilu z pomiędzy was winno swoje ukształcenie rozumem kobietom? — Ponieważ z tyśią a Xiążek, które o kobietach napisano, nie czytalem jeszcze żadney, nie mogę zatem wiedzieć czyli to co wyżej powiedziałem nie było iuż kilkukrotnie powtorzonem; lecz to mówię co myślę.

Myśli.

Naywiększy mędrzec nie może wiedzieć o czem będzie myślał, ale powinien bydz zapewniony co będzie czynił.

Chociażbyś miał sześćdziesiąt radcow, słuchay iednak naypierwey i na końcu twego serca.

Nic nie rozpoczęay, czegobys nie przewidywał końca, bądź to jest obowiązkiem lub cnota.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

WE ŚRODĘ DNIA 25. STYCZNIA 1804.

Dokończenie krótkiego obrazu położenia, ludności i rządów Madryckiego.

Dawniej nie było tak wiele cechów, lecz że z czasem coraz bardziej ludność się pomnażała, zaczęli coraz się więcej osób do tychże cechów wciągać, i dla tej ich mnogości nieustannie się zdarzały kłopoty w ich zgromadzeniach, co też w r. 1647 było powodem do rozdzielenia cechów z wielu osób złożonych na kilka mniejszych, i do oznaczenia każdemu pod tku stosownego do jego profesyi, ale i oraz do przywrócenia znowu tej kwoty, którą pierwey miało przy każdym w pisywaniu mieszczanina wybierać miało prawo, a którey na pożytek wszystkich razem cechów ustąpiło było.

Ten układ trwał aż do r. 1733, w którym to roku te pięć większych cechów odłączyły się od innych, mieyskie podatki zaarendowały i po pierwszy raz je jako dzierżawcy wybierały.

Zaczynają też różne cechy przywłaszczać sobie wyłączone prawo na przedawanie pewnych towarów, o których w rozporządzeniach królewskich r. 1680 d. 27 Listopada i 1681 d. 2 Maja tyle jest wzmianki, iż się w tych rozporządzeniach stosownie do oszacowania słuszna: cena towarów ustanawia, za którą a nie wyżej mają być przedawane; lecz stąd nie wypada, iż będąc w tych rozporządzeniach królewskich niektóre cechy wymienione, aby miały wyłączone prawo mocą któregoby im samym, a nie innym wolno było handlować temi towarami, co jasnie z związku wspomnianych rozporządzeń poznać moż-

na; oraz na ustanowioną w ow czas cenę tak mało mają względu, iż pomimo do niej tylko uregulowanej w tedy wartości srebra, a która od tego czasu znacznie się zniżyła, zawsze iey się nawet z tańszemi swemi towarami trzymają.

Wolny przeto handel, który wielką obfitość sprawuje wszelkich do sprzedania służących towarów, jest wielu ograniczeniami przez cechy zupełnie zatamowany. Prawda, że to jest z nich pożytkiem, ale też z drugiej strony z niezmierną szkodą publiczności, bo nie masz proporcji między zakupieniem materii z fabryk krajowych, a i zbytnią ceną, za którą je znowu w sklepach przedają.

Stąd wypada, iżby nader było rzeczą potrzebną i dogodną do ułatwienia profesyow i kunsztow, aby w pewne czasy zwłaszcza w Madrycie i innych znacznych mieyscach przegłądać i poprawiać cechowe ustawy i rozporządzenia do nich się ściągające, dla uczynienia przez to mnogości bez roboty będących ludzi pożytecznie czynnemi, a którzyby dostateczne zdolności posiadali stania się krajowi przy rękodzielnach i kunsztach użytecznemi, zamiast co mu teraz są uciążliwemi nie używając ich do tego co umia, ani ich do cechu nie przyjmując dla tego, że im pewnych okoliczności, albo co do lat terminowania i towarzyszenia, albo co do popisu na majstrostwo brakuje.

Takowe środki naybardziej się tyczą poci żeńskiej, słusznie bowiem wątpić można, żeby się jaki kraj znalazł, któryby większej bacznosci w tym względzie potrzebował jak Hiszpania; należy więc wszelkie drogi

ułatwić na którychby się ta płeć sposobem niezwykłym swym zdolnościom i siłom odpowiadającym zatrudniała, iako to: |przedzeniem, szyciem, tkaniem, robieniem koronek, wstążek, złotych srebrnych lub iedwabnych galonów i burtow, haftowaniem, i tyśiącznemi tem podobnemi robotami, a przez któreby z głębokiej gnuśności, która tak w Madrycie iak i innych głównych miastach źródłem iest wszelkich zdrożności, występkuw i uboŹstwa, wydobyć się mogły, a w których iedynie dla monopolium cechowego są wtrzymywane.

Madryt dzieli się na ośm sekwy, w których na przedawanie żywności różne są naznaczone rynki i ulice, tak, iż mieszkańcy rzeczy do zaspokoienia swych potrzeb wygodnie znaleźć mogą. Na rynkach największych S. Dominika, Ludwika i Ildefonsa bogatemi nazwanymi, zwłaszcza na pryncypalnym rynku największy sprzedają żywności.

Ten ostatni rynek iest powszechnym miejscem targu, iego obwód wynosi 1596 stop, który same budy i sklepy napełnione różnemi towarami zaymuia. Na nim iak się powiedziało wykładaia oia przedaź różne żywności, dowoz zaś ich przez różne inne osoby odbywa się. To iest osobliwsza, że z tego rynku madryckiego iakby z barometru poznaie się niedostatek lub obfitość zboża i urodzajów w całym królestwie, a jeszcze osobliwsza rzecz; iż iak tylko się ich niedostatek pokazuje, nie przypisuią winy nieuprawnym lub przez leniwość złe obrobionym gruntom, lecz wywozowi; tak dalece, iż ten podług naszego mniemania iedyną przyczyną bydź musi smutnego stanu luź i tak zewsząd uciśnionego ludu wiewskiego i całej ludności; gdy tym czasem lepiej o rzeczach sądzac należałoby wywoz za najpewniejszy i najlepszy środek wzbogacenia kraju uważać, gdyby tylko rolnictwo w lepszym było stanie, z większą pilnością i zapalem około niego chodzono.

Błahy fundament, na którym w Hiszpanii niedostatek chleba i urodzajów wywozowi przypisuią, a nie własnemu niedbałstwu w uprawie gruntoŹ lub lichemu wsparciu bogaczów, bardzo dobrze ci poznaią, którzy rozporządzenia przetożonych nad żywnościami dozorców, do których opatrywanie należy, i sposób stosowania do tych rozporządzeń, bestronnie roztrząsać i ich prawdziwey własności dochodzić maią, lecz im pospolicie brakule chęci do odwrócenia smutnych skutkow monopolii i pszukalstwa. W iście dostarczanie

żywności ludowi, iako i zarządzanie pieniędzmi w rękach takich ludzi bardzo iest niebezpieczne, a co większa, ci to właśnie są, którzy najrozumniesze układy rządu w Hiszpanii pospolicie w niwecz obracaią.

Madryt ma piękne, długie, szerokie i w prostey linii idące ulice, lecz bruk krzemienisty, ostry, przykry iest dla pieszych; przeto bardzo chwalebne iest porobienie ścieszków po bokach z paloney i oblewaney cegły, po których, że niewolno iedździć dosyć są trwałe. Kamienie, któreni są ulice brukowane, są prawdziwe i bardzo dobre krzemienie, któreby nadawszy im inne przeznaczenie, wielki mogły dla Hiszpanii przynieść pożytek. Oświecanie miasta przez cały rok iest także chwalebne urządzeniem i godnem wspomnienia.

W Madrycie znajduie się dla nauki młodzieży oboiey płci 12 wystawionych kolegiow, tudzież różne szpitale, z których iedne przeznaczone są dla rodaków, a inne dla cudzoziemcow. Jeszcze pytanie iest nie rozwiązane, czyby nie było pożyteczniey wielką liczbę szpitalow na mniejszą zamienić? Prawda, że się temu synod prowincjonalny Toledański za czasow Filipa II. sprze iwiał, lecz wspomniony Monarcha na to nie uważaiąc i ich skasował, i połączyl z szpitalami S. Antoniego i S. Marcina; w późniejszych czasach pokazał się stąd użytek.

W rescie policya Madrytu byłaby przedmiotem wartym opisania w wielu tomach, i tenby nie mało się przysłużył narodowi, kteby się chciał gruntownie i dokładnie na tę pracę poświęcić, czego n. p. La-Mere w Francvi dokazał pisząc o policyi paryzkiej. Ale nie iest naszym zamiarem obszerniey tu o niej pisania.

C E N A Z B O Z

Na targu w Krakowie d. 24. Stycznia 1904.

Korzec Pszenicy	- - - -	zł. pol. 20 do 26.
— Zyt	- - - -	15 — 17.
— Jęczmienia	- - - -	10 — 13.
— Owsa	- - - -	10 — 11½.
— Grochu	- - - -	14 — 16.
— Kalfy iaglaney	- - - -	25 — 36.

W Wiedniu d. 14. Stycznia.

Meca wynosząca 16 nalzych garycy:		
— Pszenicy	- - - -	zł. pol. 23 do 30.
— Zyt	- - - -	16 — 19.
— Jęczmienia	- - - -	10 — 13.
— Owsa	- - - -	8 — 10.

W Brynie d. 18. Stycznia.

Meca Pfenicy	- - - -	zł. pol. 20 do 22.
— Zyta	- - - -	12 — 14.
— Jęczmienia	- - - -	9 — 10.
— Owsi	- - - -	6 — 7.
— Prosa	- - - -	16 — 20.

W Gdańsku d. 7. Stycznia.

Szefel czyli pół korca naszego w monecie pruskiej :		
— Pfenica	- - - -	zł. pol. 12 do 15½.
— Zyto	- - - -	9½ — 10.
— Jęczmień	- - - -	6½ — 8.
— Owies	- - - -	6 — 7.

D O N I E S I E N I A.

Daia 30 Stycznia r. b. stosownie do najwyższego rozporządzenia Gubernialnego pod d. 16 Grudnia r. zeszłego pod liczbą 36.442 odbywać się będzie w kancelaryi C. K. kommissoryatu policyynego w Krakowie na ulicy szpitalney pod Nrem 574 na pierwszym piętrze licytacya dostawienia potrzebnych materyałów na ubiory dla 80 C. K. policyynych tutejszych żołnierzy, iako to:

Sukna szczupakowego koloru na mundury, kamizelki, spodnie i płaszcze.

Plutna na koszule, garki i podszewkę.

Kapeluszow, botow, guzikow i wtażek do włosów, i zobowiązującym się te materyały po najwyższych cenach dostawic, iako też z rzemieślnikami, którzy się najtaniej ubiory z nich robic podeymią, trzechletni kontrakt zawartym zostanie. Wszyscy przeto chcą mający podić się dostawienia powyższych materyałów lub onych wyrobienia, podług przełożyc się przy licytacyi mających warunkow, niechay się w pomienionym dniu o godzinie 9 zrana w kancelaryi C. K. kommissoryatu z przyzwoitym vadium stawia. W Krakowie d. 12 Stycz. 1804

Na dniu pierwszym miesiąca Lutego roku terażniejszego 1804 w cyrkule Krakowskim odprawiać się będzie licytacya przedazy Kamienicy Szroczyńska zwaney w Grodzkiej ulicy pod liczbą 231 stojącey o godzinie 9 zrana zaczynając od ceny fiskalney ryń. 6570. Zyczący sobie tę Kamienicę nabydz niech się znajdnie w wyznaczonych licytacyi miejscu i godzinie.

Jego Ces. Kr. Maje raczył postlug Najwyższego nadwornego dekretu de dato 23go Listopadu i gubernialnego rozporządzenia dnia 16 Grudnia roku przeszłego najtąskawiey rozkazic, aby dla osidzenia zawakowaney przez oddalenie się profesora Lody katedry Logiki, Metaphysyki, i Etyki przy tutejszey akademii, z którą roczna placą 800 zł. ryń. potączona jest, konkurs tak tu w Krakowie, iako i Wiedniu ogłoszony i do odbycia examinu konkurrentom dzień 16 Lutego r. b. naznaczony został: Owi kandydaci, którzy tę katedrę otrzynać zyczą, mają się na wawyz wymienionym dniu rano o godzinie 9tey w kommissyi do examinowania w tutejszey akademii należycie zgłosic. W Krakowie d. 13 Stycznia 1804.

Antoni de Baum, C. K. nadworny kosyliarz.

Z strony Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa niniejszem czyni się wiadomo, iż rzezny ruchome po śmierci Agneszki i go małżeństwa Lalikowskiej, powtornego zaś Ruchomego pozostałe iako to; suknie i biogłowskie sprząty na proźbę pozostałego wdowa Józefa Ruchomego przez publiczną licytacyą na dniu 8 Lutego 1804 o godzinie 9 ranney na Stradomiu pod Nrem 19 sprzedawane będą.

Wszyscy ztym mający chęć kupienia takowych rzeczy na pomienionym terminie i miejscu znajdując się mogą.

*Dradcki,
Gollmayer,
Łodziński,*

**Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 23. Grudnia 1803.**

Plinta.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznajmują tym Edyktem Panu Franciszkowi Xaweremu Hrabi Branickiemu; że P. Franciszek de Schmieden u Sądow tych — o przeięcie Sprawy, względem powrocenia inkamerowaney do Dobr Ochozdy przyległości Sulkowa zwaney, bez odwołania się iedney strony do drugiej, przeciw Krol. Fiskusowi oboj-

ga Galicyi popieraney bydź mającey — żatobę na niego podał, i o pomocie sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on został, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż P. Franciszkowi Xaweremu Hrabii Branickiemu adwokata tutejszego P. Billewicza z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne wydanej rozpocząć się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 8go Lutego 1804 roku sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać być winien.

*Jozef de Nitorowicz.
Jan Nep. Vlach.
Walenty Lichocki.*

*Z Rady C. K. Sądow Szlach. Krakowskich Gall. Zachod.
Dan w Krakowie dnia 11. Listopada 1803.
Staupenski.*

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej uwiadomiją niniejszym Edyktem Panu Stanisława Sołtyka, iż adwokat Dederkoj kurator do spraw małoletniego Xcia Do ninika Radziwila, przeciwko niemu w porządku uczynienia rachunkow z procentow dobr: Ossow, Wnika Ręczajska, Kolno-Grabie, i Krzywica, oraz odebrania (jeśli się okaże dług już wytrzymany) Poffelffy tychże Dobr, do Sądow tutejszych żatobę podał i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sądy dla jego zamieszkania zagranicą, niemu tutejszego sądowego adwokata Pana Fiedorowicza za obrońcę z jego szkoda i niebezpieczeństwem ustanowili, z którym też Sprawa rozpoczęta podług przepisane dla Galicyi Zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie. Napomina się on niniejszym Edyktem aby w 90 dniach do odpowiedzi stawil się, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego sobie patrona obrał, i tego Sądowi wymienił, i oraz tych podług Prawa użyt krokow, które się do obrony swej sprawy pożytecznemi bydź zdają; gdyby bowiem tego nie uczynił, i swą zaniedbał sprawę, samby sobie szkoda może iaką stąd wynikającą przypisać winien był.

Dan w Lublinie dnia 19 Października 1803 roku.

*Gotaszewski.
Purtscher.
Gruszecki.*

*Z Rady C. K. Sądow Szlach. Lubelskich Galicyi Zachod.
Klimaszewski*

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej oznajmują niniejszym Edyktem JW. Władystawowi Hrabii Branickiemu, iż Ur. Jan Korycki przeciwko tegoż w sprawie o sumę 30,000 zł. pol. z przewiazą mającą się zapłacić do Sądow tutejszych żatobę podał i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sądy dla zagranicznego jego zamieszkania niemu tutejszego sądowego adwokata Stefana Chylińskiego z jego szkoda i niebezpieczeństwem postanowili, z którym też rozpoczęta sprawa podług przepisane dla Galicyi Zachodniej prawa porządku prowadzona i ukończona będzie. On przeto niniejszym Edyktem napomina się, ażeby w przeciągu 90 dni do explikacyi stawil się, i oznaczonemu sobi patronowi dokumenta swe przestał, lub też innego adwokata obrał i tego sądom wymienił, i tych środków prawa używał, które do obrony swej sprawy użytecznemi bydź sądzi; jeżeli zaś to nieuczyni i swą zaniedba sprawę, szkoda sobie stąd iaką wynikającą sam sobie przypisać będzie winien.

Dan w Lublinie d. 25 Października 1803.

*Gotaszewski.
Friedenthal.
Münch.*

*Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.
Klimaszewski.*